

vejene til de mere sikre motorveje. Det er ganske almindelig sund fornuft efter vores opfattelse.

I Fremskridtspartiet kæmper vi som bekendt for størst mulig personlig frihed for borgerne, og det gælder også for dem, der færdes på vejene. Efter »personlig frihed« hedder det videre i Fremskridtspartiets program »under ansvar«, og det er naturligvis vigtigt at tage med.

Vi må, hvad angår spirituskørsel, appellere bredt om ansvarlighed og fornuftig opførsel i trafikken. Forebyggelse er som bekendt bedre end helbredelse, og oplysning og atter oplysning er derfor yderst vigtig efter Fremskridtspartiets opfattelse. Spiritus og bilkørsel er altid en farlig blanding ikke mindst for éns medtrafikanter. Det vil det blive ved med at være, og det forårsager meget tragiske ulykker, har vi set. Jeg vil da endnu en gang understrege, at vi ved, at oplysningskampagner har en positiv forebyggende effekt.

Det siger sig selv, at alle bør tage særlige hensyn til de svage trafikanter, børn, unge, ældre, fodgængere og cyklister. Det er også ganske almindelig sund fornuft. Men de svage trafikanter skal naturligvis også vise hensyn og straffes, når de skaber problemer i trafikken. Vi har set cyklister køre uforholdsmæssig hurtigt og hasarderet i forhold til omgivelserne. Disse trafikanter er alle ansvarlige for at færdes efter forholdene. Det er vi naturligvis alle.

Personlig frihed under ansvar er altså meget, meget vigtigt. Vi kan alle blive ramt af trafikulykker, og derfor er trafikikkerheden vigtig for os alle. Samfundet skal gøre sin pligt: bygge og vedligeholde vejene godt og sørge for klar og tydelig afmærkning, hvor det er nødvendigt; men den største del af ansvaret for trafikikkerheden ligger hos den enkelte borger. Det er den enkelte borger, der bevæger sig rundt i trafikken, som er det centrale, og her vil vi i Fremskridtspartiet igen understrege, at borgerne skal være sig deres ansvar bevidst og opføre sig ansvarligt og fornuftigt i trafikken både for deres egen skyld og ikke mindst for deres medtrafikanters skyld.

Vej- og køreforhold skal være i orden, men Fremskridtspartiet mener som nævnt, at der generelt skal være større frihed for borgerne også på dette område. Staten skal ikke være babysitter for borgerne. Opfører man sig uansvarligt i trafikken og er til fare for sine omgivelser, ja, så skal det koste; men vi skal ikke overregulere og fotoovervåge. Overordnet set skal vi ikke umyndiggøre befolkningen mere

end højst nødvendigt. Vi bør – som jeg sagde tidligere – med andre ord sætte grænser for, hvor langt man skal gå med hensyn til at være babysitter for befolkningen. Samfundet og politiet har bedre og vigtigere ting at tage sig til.

Enhver trafikulykke er tragisk og meningsløs, og vi skal arbejde på en holdningsændring hos trafikanterne. Staten skal give nogle rammer for sikkerhed og trafikale forhold, men de enkelte borgere, der færdes i trafikken, bør være ansvarlige og fornuftige.

Selv om det ikke er en del af redegørelsen, vil jeg her til sidst gerne nævne regeringens og Amtsrådsforeningens overraskende vejaftale om at overføre godt og vel to tredjedele af det nuværende hovedlandevejsnet til amterne. Primærkommunerne blev fuldstændig glemt ved indgåelsen af aftalen, og jeg synes, det er tankevækkende, at der er indgået en afgørende aftale om Danmarks fremtidige statsvejnet uden om en af samarbejdspartnerne og vigtigst uden hensyntagen til landets største vejbestyrelse.

Her vil jeg også gerne gøre ministeren opmærksom på, at denne studehandel bryder Fremskridtspartiet sig ikke om, og jeg vil godt have en garanti for, at det på baggrund af, at den faglige kompetence er overgivet til en anden instans, ikke får konsekvenser for niveauet af sikkerheden.

Jette Gottlieb (EL):

Det rigtig gode ved denne redegørelse er overskriften; det er en kort, kontant og utvetydig programerklæring. Samtidig får vi også i redegørelsen en opstilling af regeringens andre trafikpolitiske målsætninger. Det siges direkte, at trafikikkerheden er en integreret del af den samlede trafikmålsætning. Derfor er det jo også ærgerligt, når det kommer til den mere konkrete indsats, at de enkelte målsætninger alligevel er adskilte. Ellers ville den store enkeltindsats, der virkelig ville batte noget for trafikikkerheden, være indsatsen, der mindskede den samlede biltrafik, personbiler såvel som lastbiler, men det er ikke nævnt.

Redegørelsen koncentrerer sig om Færdselsikkerhedskommissionens fire indsatsområder. Det er fint nok; det er vigtige områder. Jeg finder også, at det er en rigtig opbygning af indsatsen at sige, at det drejer sig om information og tilskyndelse, det drejer sig om kontrol, og det drejer sig om skærpede eller ændrede sanktioner, der svarer mere til forsyndelsens art. Man skal huske, at bag hver eneste trafikulykke lig-